

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag 25 november 2018

Laatste zondag van het kerkelijk jaar

De hal van de kerk wordt vernieuwd en hier vinden deze zondagochtend interessante gesprekken plaats. Geen 'zondags' onderwerp maar wél goede, inspirerende gesprekken! Er is hoop voor de hal!

Vóór de dienst luisteren wij naar koraalbewerkingen op het lied *'Ach wie nichtig, ach wie flüchtig'* van Georg Böhm (1661-1733) Dit lied is van oudsher verbonden met de laatste zondag van het jaar.

Welkom

De ouderling van dienst, Truus Sterrenburg, heet gemeenteleden en gasten van harte welkom. Ook iedereen die de dienst later op cd hoort. Wij voelen ons verbonden met de leiding en de kinderen van de

zondagsschool in de Fikarij.

Wij zingen staande ons openingslied, Lied 65: 1 en 2: *'De stille zingt U toe, o Here, in uw verheven oord'*

Na de **aanvangswoorden** volgen bemoediging en groet. Hierna zijn wij stil voor God en bidden ons drempelgebed.

Als **antwoordlied** zingen wij Lied 65: 4 en 5.

Wij bidden het **gebed om ontferming**, voor de nood van de wereld. Lied 299d met een gezongen kyrië:

Ik heb een keer de maan gezien als kind,
Die door het zilveren dal de ronde deed
En als een zeepbel wegdreef op de wind
En tussen ijle populieren gleed.

Zingen: 'Heer ontferm u over ons'
Achter mij in het donker was een raam
Vol licht en mensenstemmen en gelach
En in mij: angst en weekheid zonder naam:
Ik keek of ik de maan loskomen zag.

Zingen: 'Christus ontferm u over ons'
Al 't andere is duister en verward...
Dat tak na tak onder de maan beweegt...
Dat het gekneusde gras een geur verspreidt
Van dennennaalden dat ik pijn verbijt
om het hevige krimpen van mijn hart,
en met mijn pols tranen heb weggeveegd.

Zingen: 'Heer ontferm u over ons'

Glorialied: Lied 117a: *'Gij volken loof uw God en Heer. Wil Hem het loflied zingen'*

Op deze laatste zondag van het kerkelijk jaar denken wij aan familie-, gemeenteleden en dorpsgenoten die ons het afgelopen jaar zijn ontvallen. Op Oudejaarsavond krijgt de herdenking in onze gemeente, tijdens de dienst,

een plek.

Ds. Asscher stelt zichzelf voor en memoreert een aantal aspecten van zijn werk als predikant bij de vliegbasis Leeuwarden. Momenteel ziet hij zichzelf als een 'dolende herder'. Hij gaat op 1 januari aan de slag in een gemeente in Noord Holland.

in de modder en ziet de hemel. Hierop zal de preek gebaseerd zijn.

Dienst van het Woord

Wij bidden het gebed van de zondag.

De eerste lezing is uit het Oude Testament:
Psalm 104: 13 - 24a

Hierna zingen wij Lied 72: 2: *'Zolang de zon des daags zal rijzen, de maan schrijdt door de nacht'*

De tweede lezing is uit het Nieuwe Testament:
Jacobus 1: 21 - 25

Wij zingen Lied 72: 6:
'Bloei je naam in alle streken, zolang de zon verrijst'

Preek

Mensen van God,
Wij kijken vanmorgen naar een houtsnede van Maurits Escher: de hemel zien in een modderplas. Deze voetstappen en bandensporen passen mooi bij deze laatste zondag van het kerkelijk jaar. Volgende week begint de advent, dan verwachten we de komst

van het licht. Maar vandaag kijken we terug in de tijd, we kijken naar de voetstappen in de modder. Zij vertellen over de mensen die voorbij zijn gekomen in ons leven het afgelopen jaar. De sporen die we hebben nagelaten in elkaars levens. Ook lopen er sporen van autobanden. We razen ook wat af met elkaar. Maar het heeft allemaal indruk op ons gemaakt en die indruk blijft nog een tijdje, ook al spoelen daarna de nieuwe herinneringen er als buien overheen.

Psalm 104 gaat het ook over de regen. Voor alles is hier een tijd en een plaats onder de zon. De schepping is een goed geregeld en afgewogen geheel in deze Psalm. En je zou kunnen zeggen dat hier de zin van het leven is:

meewerken met God om de aarde bewoonbaar te maken voor mensen en dieren. Zo spiegelen we onszelf aan deze psalm 104. Dat is precies waar Jacobus, ons toe aanspoort in zijn brief: wees zacht-moedig en leg alle verdorvenheid en elk denkbaar wangedrag af. Dat past in de theologie van Jacobus: geloof, zegt hij, daar moet je wat mee doen, anders verwaait het, en dan is het dus ook geen echt geloof. Bij Jacobus is geloof een gave van God. Elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven. En dan komt Jacobus met het mooie beeld van die spiegel, de kracht van de spiegel, die vertelt ons wat we zelf niet kunnen weten. De spiegel liegt nooit. De apostel Paulus heeft het ook over spiegels. Paulus verwacht de voleinding van de wereld binnen korte tijd. Tot die tijd krijgen wij tijd om ons te spiegelen aan het licht van Christus. En dan het goede te doen. Het licht van Christus, wanneer krijgen we dat dan te zien? Daar heb ik vandaag een duidelijk antwoord op: juist als het donker is. Hoe donker het soms ook kan zijn in ons leven, zelfs een sprankje licht van Christus werpt licht op het geheel.

Nog een laatste opmerking over de modderplas. In die plas zie je de wereld op zijn kop. De toppen van de bomen wijzen naar beneden en de maan ligt helemaal onderop. Die omkering zie je in de bijbel ook. Vele laatsten zullen de eersten zijn en God die hoog in de hemel op zijn troon zit, ziet juist heel goed wie het allerlaagst is.

'Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden, gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid want zij zullen verzadigd worden'. In onze wereld lijken de tegenstellingen soms onoverbrugbaar. Maar niet voor God. Hij laat zijn zon opgaan over goede en slechte mensen en hij laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen, dus, maak geen onderscheid tussen goede en slechte mensen, maar zoek het licht dat God is, amen.

Stilte en muziek

Wij zingen Lied 871: 1, 2, 3 en 4: *'Jezus zal heersen waar de zon gaat om de grote aarde om'*

Dienst van het delen

De ouderling van dienst doet mededelingen.

De bloemen gaan vandaag als groet van de gemeente naar de familie Van der Woude.

1^e collecte: Diaconie

2^e collecte: Onderhoud gebouwen

Dienst van de gebeden

Wij bidden onze dankgebeden, voorbeden en bidden in stilte wat een ander niet voor ons kan zeggen. Wij sluiten de gebeden af met het gezamenlijk bidden van het Onze Vader.

Heenzending en zegen

Als slotlied zingen wij: Lied 723: 1 en 2: *'Waar God de Heer zijn schreden zet daar wordt de mens, van dwang gered, weer in het licht geheven'*

Wij ontvangen de zegen en beantwoorden die met een gezamenlijk gezongen Amen.

Medewerkers

Voorganger:	Ds. Erik Asscher, Leeuwarden
Organist:	Mars van 't Veer
Ouderling:	Truus Sterrenburg
Diakenen:	Jannie Lindeman Nieske Span
Koster:	Johannes Koornstra
Beamer:	Gerrit de Vries
Bloemen:	Klaaske de Boer

Verslag: CBB

Foto: ROB